

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Fra Socialdemokratiets side hilser vi det her beslutningsforslag meget velkommen.

Pårørende til sindslidende og pårørende til misbrugere har det ikke nemt. Det er utrolig hårdt at se på, at ens nærmeste forsvinder, og når de pårørende er børn af misbrugere eller sindslidende bliver det ekstra hårdt. Børnene har ikke de samme muligheder eller de samme ressourcer som andre pårørende, og samtidig er det følelsesmæssigt utrolig svært at håndtere, at mor eller far så at sige lever i en anden verden.

Børn af psykisk syge forældre eller børn, der har forældre under misbrugsbehandling, er utrolig sårbare. De optræder ofte som såkaldt tavse børn, som er meget lette at overse. Det er da også karakteristisk, at der indtil nu ikke ligger nogen klare bud på, hvad vi skal gribe og gøre i for at gøre livet lettere for netop disse børn i dagligdagen. Det er som regel først, når det er gået helt galt, at systemet træder til med hjælp, og så kan det være for sent. Dette er på trods af, at alle undersøgelser tyder på, at det meget ofte går galt for netop disse børn.

For børn af misbrugere er det en klar tendens, at de selv risikerer at ryge ud i misbrug, og for børn af psykiatriske patienter er en af de mange risici, at de selv får psykiske lidelser. Det er ikke sjældent, at drenge i den situation udvikler en voldelig adfærd, og at pigerne i denne situation har en højere selvmordsrate end resten af befolkningen.

Det kan, som forslagsstillerne nævner i bemærkningerne, ikke dokumenteres, om problemet primært handler om det genetiske, eller om det er miljøbetingede forhold. Men der er ingen tvivl om, at vi her ser et eksempel på negativ social arv, der for os at se skal bekæmpes med alle midler, vi har til rådighed.

Som tidligere nævnt er denne gruppe børn utrolig overset i systemet. Det er bl.a. baggrunden for, at vi Socialdemokrater i denne samling fremsatte et beslutningsforslag, som skulle hjælpe til bedre kommunikation mellem de offentlige myndigheder med henblik på at hjælpe børnene. Det forslag kunne på daværende tidspunkt ikke nyde fremme af et flertal. Det forslag, vi behandler i dag, griber om en anden del af problematikken i forhold til den samme gruppe børn, denne gang med forslag om terapeutisk hjælp til børnene, og den vinkel er vi også meget enige i.

I forslaget nævnes tre eksempler på støtte til disse børn, og det er rigtig gode eksempler. Uvi-

denhed er det største problem i forbindelse med sindslidelser, og da emnet jo mange gange desværre er tabubelagt, er det helt oplagt, at vi skal sikre, at børnene systematisk oplyses om deres mors eller fars sygdom, sådan at mange misforståelser kan undgås. Det vil samtidig give børnene bedre muligheder for at møde den omverden, der ellers kan være så svær.

På samme måde er ideen om besøgsværelser en rigtig god idé. På de psykiatriske afdelinger kan der være meget støj, og det kan være meget svært at finde fred og ro til besøg. Når det er børn, der besøger deres forældre, kan det virke meget skræmmende og meget forvirrende, hvis samtalen skal overhøres eller måske ligefrem afbrydes af andre patienters tilstedeværelse.

Kl. 14.40

Endelig nævner forslagsstillerne børne- og ungegrupper, hvor børnene kan møde andre børn, der er i en lignende situation. Det er ingen hemmelighed, at vi fra Socialdemokratiets side finder, at denne type krisehjælpsgrupper er et utrolig godt redskab til børnene, og derfor er vi også på dette punkt meget enige.

Vi deler til fulde forslagsstillernes bekymring for denne gruppe børn, og vi vil meget gerne være med til at hjælpe. Vi ser dette forslag som et godt redskab til kampen mod den negative sociale arv. Derfor er vi absolut positive over for forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken med fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Som udgangspunkt vil jeg sige, at det her forslag er meget sympatisk. Vi er i Dansk Folkeparti bevidst om, at der mangler opmærksomhed og en relevant behandling i både sundheds- og socialsektoren, og det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende.

Vi mener også som forslagsstillerne, at der er behov for en landsdækkende indsats. Det afgørende er, at børn af forældre, som lider af alvorlige psykiske lidelser og misbrug, skal støttes optimalt. Hvis der ikke tages hånd om disse børn, er deres udviklingsbetingelser meget ringe. Derfor er det vigtigt ikke kun at behandle forældrene, men hele familien, specielt børnene.

Vi er også enige med forslagsstillerne i, at der skal laves en landsdækkende indsats, og de initiativer, der er nævnt i forslaget, støtter vi, både når det gælder pårørendesamtaler på psykiatri-